

Sygn. akt II AKa 224/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Przemysław Filipkowski (spr.)

Sędziowie: SA – Dorota Radlińska

SO (del.) – Anna Nowakowska

Protokolant: – sekr. sąd. Paulina Wołynek

przy udziale prokuratora Gabrieli Marczyńskiej - Tomali oraz oskarżycieli posiłkowych M. S. (1) i B. S.

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2022 r. sprawy :

P. P. (1) urodz. (...) w N., syna A. i S. z d. L.

oskarżonego z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora i pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 1 lutego 2021 r. sygn. akt XVIII K 43/19

uchyla zaskarżony wyrok w całości odnośnie oskarżonego P. P. (1) oraz przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 224/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. XVIII K 43/19 z 1.02.2021 r.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

co do winy

co do kary

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

x	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Nie dotyczy			

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Nie dotyczy	

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</u>

<u>niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	Nie dotyczy	

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1/	1/ Prokuratora błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegającego na uznaniu, że okoliczności dotyczące realizacji umowy kredytowej pokrzywdzonych o nr (...) (...), a także podjęte przez oskarżonego działania polegające na dokonaniu przelewu w dniu 5.03.2010 r. tytułem „częściowa spłata kredytu na mieszkanie w W. przy ul. (...)” nie pozwalają na stwierdzenie, iż w dniu 25.02.2010 r. z chwilą podpisania umowy sprzedaży oskarżony P. P. (1) działał z zamiarem popełnienia przestępstwa oszustwa, podczas gdy pozostałe ustalenia oraz dowody uznane przez Sąd Okręgowy za podstawę ustalonego stanu faktycznego prowadzą do	x zasadne # częściowo zasadny # niezasadny	

jednoznacznego wniosku, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego czynu.

2/ Pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych:

lit. a/ obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść orzeczenia tj.:

i/ art. 442 § 3 kpk poprzez zaniechanie zastosowania się przez Sąd Okręgowy rozpoznający sprawę sygn. XVIII K 43/19 do wszystkich wskazań Sądu Apelacyjnego zawartych w wyroku z 18.12.2018 r. sygn. II AKa 307/18, zgodnie z którymi Sąd ponownie rozpoznając sprawę zobowiązany był do rozważenia całokształtu dowodów i okoliczności, w tym podniesionych przez prokuratora w apelacji od wyroku Sądu Okręgowego z 27.04.2018 r. sygn. XVIII K 163/17, zgodnie z którymi 1) warunkiem spłaty całości zobowiązania i uzyskania zaświadczenia, które stanowiłoby zgodę na wykreślenie hipotek zabezpieczających spłatę było uprzednie wystąpienie przez oskarżonego z wnioskiem o wcześniejszą spłatę całości kredytu; 2) dokonanie przelewu na kwotę 1.400.000 zł z 5.03.2010 r. nie może być traktowane jako jednoczesny wniosek o wcześniejszą spłatę

kredytu, bowiem kwota ta była zgodnie z opinią o kredycie oraz umową sprzedaży za niską o ponad 300.000 zł, które oskarżony miał dopłacić do przelanej kwoty 1.400.000 zł i odniesienie się w sposób lakoniczny jedynie do jednej z tych okoliczności, a w konsekwencji uznanie, że oskarżony nie miał zamiaru popełnienia zarzucanego mu czynu, co doprowadziło do jego uniewinnienia;

ii/ art. 7 kpk poprzez dowolną a nie swobodną ocenę zgromadzonych dowodów, a w konsekwencji dokonanie błędnych ustaleń faktycznych wbrew zasadom logicznego rozumowania polegających na przyjęciu, że oskarżony nie działał z zamiarem doprowadzenia B. i M. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem za pomocą wprowadzenia ich w błąd, chociaż strony umówiły się, że kredyt wynikający z umowy pożyczki hipotecznej nr (...)H./ (...) zostanie spłacony w określonym terminie w całości i hipoteka zostanie wykreślona, a oskarżony nigdy nie spłacił całego zobowiązania wobec banku; Sąd ustalił, że w materiale dowodowym nie ma śladu, że podejmował on kiedykolwiek próby dopłaty pozostałej części

kwoty kredytu /tak, aby wywiązać się z umowy/, dokonał jedynie dyspozycji telefonicznej przelewu środków /i to ich części/, a wymagana była pisemna /czego miał świadomość/, co doprowadziło do jego uniewinnienia;

lit. b/ dokonania błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę wyroku poprzez przyjęcie, że oskarżony nie działał z zamiarem doprowadzenia B. i M. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem za pomocą wprowadzenia ich w błąd, podczas gdy z zebranych dowodów i ujawnionych okoliczności, w szczególności z faktu, że strony umówiły się, że kredyt wynikający z umowy pożyczki hipotecznej nr (...)H./ (...) zostanie spłacony w określonym terminie w całości i hipoteka zostanie wykreślona, a oskarżony nigdy nie spłacił całego zobowiązania wobec banku; Sąd ustalił, że w zgromadzonym materiale dowodowym nie ma śladu, że podejmował on kiedykolwiek próby dopłaty pozostałej części kwoty kredytu /tak, aby wywiązać się z umowy/, dokonał jedynie dyspozycji telefonicznej przelewu części środków, a wymagana była pisemna /ani nie wystąpił z wnioskiem

	<p>o wcześniejszą spłatę całości kredytu/ wynika, że oskarżony od samego początku wykorzystując swoją wiedzę w zakresie funkcjonowania obsługi kredytów fingował swoje działania w celu uzyskania korzyści majątkowej kosztem pokrzywdzonych i działał z zamiarem doprowadzenia ich do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem, co w konsekwencji doprowadziło do uniewinnienia oskarżonego od zarzucanego mu czynu zabronionego /a więc miało istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia/.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>a/ Zarzuty apelacji prokuratora i pełnomocnika dotyczą zbliżonych i pokrywających się okoliczności, a zatem celowe jest ich łączne rozpoznanie. Apelacje prokuratora i pełnomocnika okazały się zasadne. Ponadto postawiony przez prokuratora zarzut błędu w ustaleniach faktycznych odwołuje się do przeprowadzonych w sprawie dowodów, a odczytując go w świetle treści uzasadnienia</p>		

apelacji /w myśl art. 118 § 1 kpk/ należy uznać, że w istocie skarżąca kwestionuje ocenę dowodów dokonaną przez Sąd Okręgowy / tj. z obrazą art. 7 w zw. z art. 410 kpk/, które to uchybienie jest pierwotne w stosunku do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych.

b/ Niewątpliwie doszło do obrazu art. 442 § 3 kpk poprzez zaniechanie zastosowania się przez Sąd Okręgowy w sprawie sygn. XVIII K 43/19 do wszystkich wskazań Sądu Apelacyjnego w Warszawie zawartych w wyroku z 18.12.2018 r. sygn. II AKa 307/18, zgodnie z którymi Sąd ponownie rozpoznając sprawę zobowiązany był do rozważenia całokształtu dowodów i okoliczności, w tym podniesionych przez prokuratora w apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 27.04.2018 r. sygn. XVIII K 163/17. Prokurator podniósł, że 1) warunkiem spłaty całości zobowiązania i uzyskania zaświadczenia, które stanowiłoby zgodę na wykreślenie hipotek zabezpieczających spłatę, było uprzednie wystąpienie przez oskarżonego z wnioskiem o wcześniejszą spłatę całości kredytu; 2) dokonanie przelewu na kwotę 1.400.000 zł z 5.03.2010 r. nie może być traktowane

jako jednoczesny wniosek o wcześniejszą spłatę kredytu, bowiem kwota ta była, zgodnie z opinią o kredycie oraz umową sprzedaży, za niska o ponad 300.000 zł, które oskarżony miał dopłacić do przelanej kwoty 1.400.000 zł. Odniesienie się przez Sąd Okręgowy w sposób lakoniczny jedynie do drugiej z tych okoliczności, a w konsekwencji uznanie, że oskarżony nie miał zamiaru popełnienia zarzucanego mu czynu - nie spełnia koniecznych wymogów, gdyż nie stanowi pełnego wypełnienia wskazań sądu odwoławczego. Wobec tego zasadny jest zarzut z lit. b/i/ pełnomocnika. Już powyższe nakazywało uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

c/ Podzielić należy konsekwentne poglądy orzecznictwa, że przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i jej braku w przypadku innych, pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeżeli zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, rozważeniem okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, pozostaje zgodne ze

wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku / tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.04.2018 r. sygn. IV KK 104/18, lex nr 2498022/. W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy błędnie ocenił zebrane dowody z naruszeniem art. 7 kpk oraz w rezultacie nie poczynił prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego P. P. (1). Naruszył przy tym art. 410 kpk, ponieważ nie oparł się na całości przedstawionego mu materiału dowodowego.

d/ Zauważyć należy, że Sąd Okręgowy nie uwzględnił części dokumentacji i depozycji przesłuchanych osób oraz wynikających z nich okoliczności. Przeprowadzona ocena dowodów jest jednostronna i nieprzekonująca. O ile zeznania oskarżyciela posiłkowego M. S. (1) w oczywisty sposób wynikają z poczucia pokrzywdzenia, o tyle w sprawie uzyskano także inne dowody świadczące na niekorzyść P. P. (1). Nie przeczą im zaś zeznania świadków, a w tym J. B.. Rację ma pełnomocnik, że oskarżony jako osoba zawodowo zajmująca się działalnością gospodarczą

polegającą na zakupie i sprzedaży nieruchomości, a w tym za pomocą kredytów bankowych, zdawał sobie sprawę z konieczności dopełnienia wszystkich formalności w kontaktach z bankiem, a tego przecież nie uczynił. Ponadto 1/ oskarżony i pokrzywdzeni uzgodnili, iż zobowiązanie wynikające z umowy pożyczki hipotecznej nr (...)H./ (...) zostanie spłacone w terminie do 31.03.2010 r. w całości i następnie hipoteka obciążająca lokal zostanie wykreślona, a oskarżony nie spłacił całego zobowiązania wobec banku, mimo otrzymania łącznie sumy 1.600.000 zł – jak wynika z § 1 umowy sprzedaży lokalu z 25.02.2010 r. opartego na opinii G. (...) Bank o kredycie z 24.02.2010 r., oskarżony miał złożyć wniosek o wcześniejszą spłatę pożyczki, co wiązało się z obowiązkiem uiszczenia opłaty /§ 2 ust. 2 aneksu nr (...) do umowy P. P./.

2/ P. P. (1) nie podjął rzeczywistych działań w celu spłaty całości zobowiązania wobec banku – przede wszystkim nie wpłacił brakującej kwoty 386.196,25 zł na rachunek do spłat nr (...), jak też nie przekazał otrzymanych środków finansowych od pokrzywdzonych na spłatę pożyczki, a z jego wyjaśnień nie wynikają

okoliczności niezależne od niego, które by miały to uniemożliwić.

3/ Dyspozycje telefoniczne oskarżonego dotyczące dokonania przelewów z dni 2, 5 i 8.03.2010 r. nie świadczą o zamiarze wywiązania się z umowy z M. i B. S. a w rezultacie kwoty 337,50 zł /niezwrócona reszta z 2.03.2010 r./ oraz 1.354.343,44 zł /z 8.03.2010 r./ zostały wytransferowane poza rachunek nr (...), który służył do spłaty pożyczki hipotecznej. Przy tym Sąd I instancji z niewiadomych powodów pominął dyspozycję z 8.03.2010 r., która uniemożliwiła chociażby częściową spłatę pożyczki uzyskaną na rachunek kwotą 1.400.000 zł i niweczyła uprzednią dyspozycję z 5.03.2010 r. Uznać trzeba, że telefoniczna dyspozycja oskarżonego z 5.03.2010 r. o przeznaczeniu w/w sumy na spłatę pożyczki stanowiła czynność pozorną, skoro wymagana do tego była forma pisemna a P. P. nie złożył pisemnego wniosku, tylko po 3 dniach wydał kolejną odmienną dyspozycję.

e/ Nie są wystarczające ogólne stwierdzenia Sądu Okręgowego, że oskarżony nie miał wpływu na uruchomienie kredytu przez pracowników banku – czyli wypłatę pieniędzy na jego rachunek

- mimo niespełnienia warunków do tego, oskarżony dnia 5.03.2010 r. wydał dyspozycję o przeznaczeniu pieniędzy na spłatę pożyczki tj. przejawiał wolę wykonania zobowiązania wobec pokrzywdzonych, a M. S. w 2010 r. wiedział, że pożyczka hipoteczna nie została spłacona w całości przez P. P.. Nadto bierność pokrzywdzonych czy nawet niesprawdzenie przez nich wszystkich okoliczności dotyczących realizacji umowy kupna-sprzedaży lokalu oraz nieprawidłowe zachowania pracowników banku nie wyłączają odpowiedzialności sprawcy, jeśli działał on z zamiarem oszustwa.

f/ Powyższe okoliczności przekonują, że P. P. działał w sposób przemyślany i celowy, aby faktycznie nie dokonać spłaty długu względem banku, mimo zawarcia umowy sprzedaży lokalu nr (...) przy ul. (...) w W. – która go do tego zobowiązywała - i przyjęcia pieniędzy od pokrzywdzonych.

Otrzymane pieniądze przeznaczył zaś na inne cele. Należy uznać, że działał on z zamiarem popełnienia przestępstwa oszustwa na szkodę pokrzywdzonych już w chwili zawierania umowy dnia 25.02.2010 r., ale także później.

Wniosek			
<p>1/ Prokuratora o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p> <p>2/ Pełnomocnika o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p>x zasadne</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości odnośnie osk. P. P. (1) oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie jest konieczne wobec stwierdzenia wyczerpania przez oskarżonego znamion przestępstwa z art. 286 § 1 kk oraz z uwagi na treść art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 454 § 1 kpk – tj. zakaz skazania przez Sąd odwoławczy oskarżonego, który został uniewinniony w I instancji. Wobec tego rozstrzygnięcie o kosztach procesu jest także przedwczesne.</p>		<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
1.	Nie dotyczy

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Nie dotyczy</u>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Nie dotyczy	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<u>1.</u>	Przedmiot i zakres zmiany
Nie dotyczy	
Zwięźle o powodach zmiany	
Nie dotyczy	

<i>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<i>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>	
1.1.	Nie dotyczy # art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.	Nakaz uchylenia zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, gdyż oskarżony P. P. (1) został uniewinniony od zrzucanego czynu przez Sąd I instancji, a stwierdzono, że jego działanie wyczerpuje znamiona przestępstwa wyłudzenia z art. 286 § 1 kk.	x art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Zakaz skazania przez Sąd odwoławczy osk. P. P., który został uniewinniony w I instancji - przy przyjęciu, że działanie oskarżonego należy ocenić w kontekście wyczerpania znamion przestępstwa wyłudzenia z art. 286 § 1 kk.		

<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
a/ Potrzeba uwzględnienia całości zachowania oskarżonego poprzez analizę dokumentacji, zeznań świadków i wyjaśnień oskarżonego. b/ Konieczność rozważenia i przyjęcia, że działanie oskarżonego P. P. (1) należy oceniać w kontekście wyczerpania znamion przestępstwa wyłączenia z art. 286 § 1 kk, o ile nie ujawnią się nowe okoliczności.		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Nie dotyczy

	7. PODPIS	
	Przemysław Filipkowski Dorota Radlińska Anna Nowakowska	
<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	Prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Pkt I, II i III – uniewinnienie osk. P. P. (1) oraz orzeczenie o wydatkach.	
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść x na niekorzyść	x w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<i>1.4. Wnioski</i>			
x	uchylenie	#	Zmiana
<i>1.3. _____ Granice zaskarżenia</i>			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych M. i B. S.		
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	Pkt I – uniewinnienie osk. P. P..	

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść x na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<i>1.4. Wnioski</i>			
x	uchylenie	#	Zmiana